

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-531/18**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 399 z 5.11.2018)

(2019/C 4/57)

Komunikat w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-531/18, LL-Carpenter/Komisja otrzymuje brzmienie:

„Skarga wniesiona w dniu 1 września 2018 r. – LL-Carpenter/Komisja

(Sprawa T-531/18)

(2018/C 399/60)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: LL-Carpenter (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: J. Buřil, adwokat)

Strona przeciwna: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2018) 4138 final z dnia 26 czerwca 2018 r. w sprawie AT.40037 – Carpenter/Subaru, w której na podstawie art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (zwanego dalej »rozporządzeniem nr 1/2003«) oraz na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszącego się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (zwanego dalej »rozporządzeniem nr 773/2004«), Komisja odrzuciła wniosek skarżącej dotyczący naruszenia art. 101 TFUE, złożony w dniu 6 września 2012 r. zgodnie z art. 7 rozporządzenia nr 1/2003, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja obarczona jest błędem obejmującym błędną ocenę prawną oraz oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych.
 - Komisja dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych uznając, że zarzucane skarżącej antykonkurencyjne działanie (w części dotyczącej Republiki Czeskiej) zostało rozpatrzone przez krajowy organ ds. konkurencji w Republice Czeskiej oraz dokonała błędnej prawnej oceny sprawy, uznając, że przesłanki stosowania art. 13 rozporządzenia nr 1/2003 były spełnione (w części dotyczącej Republiki Czeskiej).
 - Komisja nie zbadała należycie wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych jej przez skarżącą i z tego powodu dokonała błędnej oceny stanu faktycznego uznając, że uwagi skarżącej przedstawione na piśmie nie prowadziły do innej oceny wniosku i że mało prawdopodobne było stwierdzenie naruszenia art. 101 TFUE, a także dokonała błędnej oceny prawnej sprawy w tym zakresie przyjmując, że spełnione zostały przesłanki stosowania art. 7 ust. 2 rozporządzenia 773/2004.

-
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zaskarżona decyzja jest wadliwa ze względu na uchybienie proceduralne, z uwagi na to, że Komisja nie przedstawiła w swej decyzji odpowiedniego uzasadnienia.
- Komisja nie wskazała priorytetów, na których oparła się decydując, że nie będzie prowadziła dalszych dochodzeń w sprawie, powołując się jedynie na wysokie koszty, jakich można spodziewać się w ramach dalszego dochodzenia.
 - Komisja nie uzasadniła w jaki sposób dokonała oceny dowodów ani z jakiego powodu nie uwzględniła okoliczności faktycznych i prawnych przedstawionych jej przez skarżącą czy też dlaczego oparła swą decyzję o odrzuceniu wniosku wyłącznie na twierdzeniach zawartych w uwagach na piśmie spółki, której dotyczył wniosek.”
-